

Однак, основними викликамефективного впровадження ІКТ в процес управління освітніми закладами є політико-економічна нестабільність; недостатність та недосконалість технічного оснащення;недолік необхідних знань і умінь в управлінських кадрів в сфері інформаційних технологій; несформованість єдиних моделей по реалізації повногоуправлінського циклу в діючих системах інформаційногозабезпечення; «цифрова нерівність» у різних регіонах України; недосконалість системи гарантування безпеки та протидії загрозам в Інтернет-просторі.

Перелік використаних джерел

1. Стратегією розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 рр. Міністерство освіти і науки України. 2020. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2020/09/25/rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf> (дата звернення: 08.05.2021).
2. Закон України «Про освіту». Відомості Верховної Ради. 2017. №38-39. с.380. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 08.05.2021).
3. Закон України «Про вищу освіту». Відомості Верховної Ради. 2014. №37-38. с. 204. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 08.05.2021).

Ірина Левандовська

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнського національного університету

Вадим Медвідь

здобувач 1 курсу магістратури
спеціальності 015 Професійна освіта,
освітньо-професійна програма «Інформаційне забезпечення»
Західноукраїнський національний університет

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ НОВАЦІЙНИХ ІДЕЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ

Сучасний характер глобалізації, стан соціально-економічних перетворень в Україні зумовлюють необхідність пошуку оптимальних шляхів удосконалення різних сторін життя суспільства і, зокрема,

професійної освіти, на розвиток якої впливає недостатньо ефективний і розбалансований вітчизняний ринок праці.

Саме тому професійна освіта має стати поліпрофесійною, що сприятиме кожному випускнику в майбутньому бути інтелектуально, соціально та професійно мобільним на ринку праці. Таких фахівців, які володіють трьома, чотирма, а іноді, й п'ятьма суміжними професіями, ще називають гнучкими. Вони швидше знаходять собі роботу, іноді навіть в іншій сфері професійної діяльності. Такий характер глобалізації виробничої діяльності потребує від фахівців уніфікації багатьох трудових функцій, а, отже, наявності значного обсягу компетенцій, готовності розв'язувати виробничі завдання в нових умовах.

Взаємодія суб'єктів ринку праці, освітніх послуг та соціального діалогу відповідає характеру сучасної конкуренції, оскільки дає змогу оптимальніше визначати специфічні вимоги до якості освітньої продукції, послуг, кваліфікації працівників, результативніше впроваджувати сучасні виробничі та педагогічні технології та багато іншого, що впливає на підвищення продуктивності праці, економічної ефективності підприємств і професійної підготовки кваліфікованих фахівців.

З метою задоволення потреб регіональних ринків праці у кваліфікованих фахівцях, з актуальних на даний час професій, створюються багаторівневі і багатопрофільні професійні навчальні заклади типу професійні коледжі та регіональні центри професійної освіти. Зокрема, професійні коледжі, створені на базі вищих професійних училищ і технікумів, забезпечуватимуть підготовку кваліфікованих робітників з укрупнених (інтегрованих) професій, а також молодших спеціалістів – майбутніх фахівців середньої ланки (техніків).

У контексті сталого розвитку суспільства, професійна освіта зміцнюватиме зв'язки з бізнесом і виробництвом на засадах партнерства і взаємодії. Зокрема, бізнес-компанії з метою просування на ринку товарів своєї продукції уже сьогодні відкривають на базі професійних навчальних закладів навчально-виробничі центри, в яких учнівська молодь і педагогічні працівники ознайомлюються зі

специфікою нових матеріалів, обладнання, інструментів, оволодівають сучасними виробничими технологіями. Сучасні програмні засоби, а також методи роботи з інформацією, розміщеною в Інтернеті, дають можливість розв'язувати педагогічні задачі повному, що сприяє формуванню в учнівської молоді умінь самостійно працювати з інформаційними потоками, аналізувати техніко-технологічні ситуації на виробництві.

Узагалі, інформаційно-комунікаційні технології можна визначити як сукупність різноманітних технологічних інструментів і ресурсів, які використовуються для забезпечення процесу комунікації та створення, поширення, збереження та управління інформацією.

Певний відсоток педагогічних працівників, яким притаманні лідерські позиції у використанні нових педагогічних технологій і вимогливість до підготовки кваліфікованих робітників, не задовольняється відсутністю навчально-методичних комплексів і педагогічних програмних засобів, створених на основі використання інформаційно-комунікаційних технологій. На основі системного підходу вони здійснюють пошук і відбір сучасних програмних засобів, які доцільно використовувати для оптимізації навчального процесу.

Підвищення якості професійної освіти на засадах фундаменталізації дає змогу здійснювати підготовку професійно мобільних і конкурентоспроможних фахівців з високим рівнем інтелектуального і творчого потенціалу, наукової культури мислення і професійної діяльності на основі посилення загальноосвітньої і наукової компоненти змісту навчального матеріалу, забезпечення дослідницького характеру знань, їх практичної спрямованості.

Інформатизація суспільства, як наголошується в сучасній літературі забезпечує: - активне використання інтелектуального потенціалу, що постійно розширюється, сконцентрованого в друкованому фонді, науковому, виробничому та іншому видах діяльності його членів; - інтеграцію інформаційних технологій з науковим, виробничим, ініціюючим розвитком усіх сфер суспільного виробництва, інтелектуалізацію трудової діяльності; - високий рівень інформаційного обслуговування, доступність будь-якого члена

суспільства до джерел достовірної інформації, візуалізацію представленої інформації, правдивість використаних даних.

Зміна політики і соціальних пріоритетів у освіті, і, зокрема, в незалежній Україні, сформувала принципово нову парадигму освіти та виховання – переходу від виховання громадянина країни до формування громадянина світу, людини відкритої, демократичної і відповідальної, освіченість, культура і мораль якої відповідають складності завдань глобалізованого світу. Сучасна освіта повинна готувати людину, котра здатна жити в динамічно змінному світі, сприймати його змінність як суттєву складову власного способу життя. Глобалізація, трансформаційні процеси та неперервна інформаційна змінність обумовлюють включення людини в дуже складну систему суспільних взаємовідносин, вимагають від неї здатності до нестандартних і швидких рішень. Тільки інноваційна за своєю сутністю освіта може виховати людину, яка живе за сучасними інноваційними законами глобалізації, є всебічно розвиненою, самостійною, самодостатньою особистістю, яка керується в житті власними знаннями і переконаннями.

Перелік використаних джерел

1. Буйницька О. П. Інформаційні технології та технічні засоби навчання: навч. посіб. К.: ЦУЛ, 2019. 240 с.
2. Дичківська І. Інноваційні педагогічні технології. К.: Академвидав, 2015. 302 с.
3. Кудашов В. І. Альтернативні державній професійній освіті: можливості і перспективи. *Професійна освіта в сучасному світі*, 2012. – №4. – С. 24–32.